

og leve op til målsætningen i den handlingsplan for nedsættelse af forbruget af bekæmpelsesmidler, som en borgerlig miljøminister lagde frem i december 1986, og som siden har dannet basis for diskussionen.

Men afgiften skal føre til adfærdsændring uden at belaste landbrugets konkurrenceevne, og derfor føres hele provenuet også tilbage til erhvervet gennem tilsvarende lempelser i landbrugets ejendomsskatter. Selve afgiften vil være differentieret, afhængig af om der er tale om midler til bekæmpelse af insekter og lign. samt jordinfektionsmidler, eller om der er tale om svampemidler, vækstreguleringsmidler og ukrudtsmidler, eller endelig en række midler, der typisk anvendes uden for landbruget.

Der har undervejs været ført tætte forhandlinger med landbrugets organisationer, og i Socialdemokratiet beklager vi, at erhvervet ikke har været villig til at indgå konkrete aftaler. Man har kort sagt sagt nej til flere afgifter. Man har sat sig uden for indflydelse og ansvar. Det beklager vi, også fordi det medvirker til at fastholde og udvikle fjendebilleder, som ikke er særlig dækkende og næppe er fremmede for kommende forhandlinger.

Men i Socialdemokratiet har vi trods alt ikke opgivet håbet om en forståelse med landbruget i fremtiden. Det er de fælles problemer også på det øvrige miljømæssige område for alvorlige til.

Men myterne er mange. Der spørges, om vi ikke blot kunne forbyde og fjerne de farlige stoffer fra markedet. De bliver jo ikke mindre giftige af, at der kommer en afgift på. Jo, de farlige stoffer skal væk, det har regeringen allerede sikret, men det er en illusion at tro, som nogle åbenbart gør, at der findes miljøvenlige sprøjtemidler. Det gør der ikke. Alle sprøjtemidler, også de midler, som Miljøstyrelsen godkender, er problematiske for miljøet, ikke alene for grundvandet, men også for de fugle, insekter, frøer m.v., som lever i og omkring de sprøjtede marker. Der sprøjtes jo netop for at slå uønsket flora og fauna ihjel.

Men nogle midler er naturligvis mere skadelige end andre. Derfor er der også tale om en dobbelt målsætning, hvor de farligste stoffer forbydes, mens forbruget af de øvrige skal halveres.

En afgift vil faktisk fremme denne målsætning. Det viser erfaringerne med forbrugernes grønne afgifter også. Her spares der jo på vandet og på elektriciteten. Alt andet ville da også være uøkonomisk.

Sådan vil det også være for erhvervene, og så fører vi endda pengene tilbage til erhvervet igen. De miljøbevidste præmieres, og erhvervslivets konkurrenceevne belastes ikke.

Derfor støtter Socialdemokratiet forslaget.

Mariann Fischer Boel (V):

Folketinget vedtog i december 1986 en handlingsplan for bekæmpelsesmidler. Planen forudsætter, at landbruget pr. 1. januar 1997 skal nå en række fastsatte miljøpolitiske mål.

For landbrugserhvervet virker det derfor noget besynderligt, at et flertal i Folketinget nu ikke synes, at man kan vente med at indføre nye stramninger på pesticidområdet, indtil man overhovedet har set, om erhvervet opfylder de fastsatte halveringsmålsætninger.

For aktivstoffer vil erhvervet ikke have problemer med at opfylde målsætningen.

Når det gælder behandlingshyppigheden, viser de seneste tal fra Danmarks Statistik et fald på godt 21 pct., og det er altså 1993-tal, vi taler om. De tal for 1994, som vi indtil nu har fået oplyst, vil vise et yderligere fald. Og så vil jeg også godt sige, at der i de tal ikke er indregnet eller foretaget nogen form for korrektion for de revurderinger, som i det seneste år har fundet sted af bekæmpelsesmidlerne, og som har betydning, at man har markedsført mere miljøvenlige midler. Det er jo også en del af miljøhandlingsplanen. Hvis denne korrektion blev foretaget, så anser jeg det ikke for usandsynligt at nå de fastlagte mål også for behandlingshyppigheden, og derfor mener jeg, at skatteministeren foregriber begivenhedernes gang.

Landbruget fortjener også at få mulighed for at gøre arbejdet færdig uden afgifter. Jeg vil opfordre skatteministeren til at lade landbruget blive bedømt på sin indsats i 1997, men heller ikke før.

Jeg vil godt trække nogle enkeltelementer, nogle helt urimelige enkeltelementer i forslaget frem.

Lovpakken omkring afgifter og beskatning af fast ejendom er skruet sammen på en fuldstændig tåbelig facon, som efter min mening absolut ikke tilgodeser de miljømæssige målsætninger. Man afløser først én skat med en anden urimelig skat, og jeg finder det, jeg må måske kalde det bemærkelsesværdigt, at resultatet kan blive, at et fald i forbruget af pesticider automatisk vil medføre en forhøjelse af ejendomsskatten ved lovgivning. Det er så den belønning, som regeringen mener landbruget fortjener for en positiv miljøindsats.